

Президенти Ҷумҳурии Ўзбекистон
Ш.МИРЗИЁЕВ
Шаҳри ТОШКАНД,
3 ноябри соли 2025

ҶАМЪИЯТИ «ҲИФЗИ ИҶТИМОӢ» БА НИЁЗМАНДОН ХИДМАТ МЕКУНАД

Ҷамъияти «Ҳифзи иҷтимоӣ»-и вилояти Намангон соли 2017 бо мақсади ҳифзи ҳуқуқ ва манфиатҳои қонуни пиронсолон, маъёбон, пиронсолони танҳо, кӯдакони маъёб, ғайимон, оилаҳои камдаромад ва аъзоёни онҳо ташкил шудааст.

Ҷамъият барои дастгирии иҷтимоӣ, фарҳангӣ, таълими, рушди ҷисмонӣ ва маънавияи онҳо, аз ҷумла, курсҳои омӯзишӣ оид ба хунаҳои миллии, соҳибқарӣ ва самтҳои гуногуни касбӣ, намунаҳои варзиш ва маҳфилҳои хониш ва қонёб кардани дигар ниёзҳои моддӣ ва ғайримоддӣи эҳтиёҷмандон хидмат мекунад.

– Бо дастгирии молиявии Фонди ҷамъияти дастгирии сомонҳои ғайридавлатӣ ва ғайритиҷоратӣ яқчанд лоиҳаҳо татбиқ гардиданд, – меғуяраи раиси ҷамъият Моҳира Муъминова. – Бино ба лоиҳаи «Ҷамаи мо барои барқарор кардани арзишҳои истифодаи оқилонаи об масъулем» дар маҳаллаи Бахористони ноҳияи Косонсойи

рӯи муфид ба амал бароварда шуд. Дар хонаводаи 30 оилаи камдаромад ҷиҳозҳои обёрикунии насб карда, хандаҳои дохилии 410 метр бо ҷӯйҳои бетонӣ пӯшонида шуд. Дар ин ҳудуд бо маблағи ҷамъият дар асоси лоиҳаи «Мақони сабз» дарахтони мевадиханда ва манзаранок шинонданд. То ҳол ба шаҳрвандони ниёзманд ва модарони танҳо ба шакли пули нақд ё инки маҳсулотҳои хӯрокворӣ, либосҳои маҳсимӣ, ашёҳои рӯзгор кумаки моддӣ мерасонем.

Шоҳида ДАМИНОВА, хабарнигори «Овози тоҷик» дар вилояти Намангон.

Дар маҷмааи «Баҳори Бойсун»-и ноҳияи Бойсун ҷашнвораи байналхалқии гастронимии «Сурхони болоззат» баргузор гардид. Ҷашнвораи мазкур ба мақсади намоиши имкониятҳои бойи гастронимии воҳаи Сурхон, таълиқи васеи аънаҳои миллии таомпазӣ ва афзоиши ҷараёни сайёҳон ба минтақа ташкил карда шудааст.

Барномаи ҷашнвора турмазун ва рангоранг буда, намоиши таомҳои миллии, маҳсулоти хунаремандиву савғотиҳо, ҷораниҳои аънавии ҷашнии сайри ангур, себ, анор, мусобика ва бозиҳои миллии ба иштирокчиён ва меҳмонони ҷоранини таассуроти амиқ гузошт.

Галаконтсрти хунаремандоне, ки аз пойтахти кишвар ва Ҷумҳурии Тоҷикистон омадаанд, ба иштирокчиён кайфияти хуш бахшид.

Ҳокимияти вилояти Сурхондарё.

ТАЪЛИМИ ИНФИРОДӢ: АФЗАЛИЯТ ВА МУШКИЛОТ

Имрӯзҳо дар кишвари соҳибхитиёри мо баробари тараққиёти босуръати техникӣ, соҳаҳои дигар низ дуруст ба роҳ монда шудаанд, ки боиси шодмонӣ аст. Танҳо дар соҳаи таълим ҳама гуна ҳуҷҷатҳои меъёри ба он нигаронида шудаанд, ки имрӯзи зебо ва ояндаи дурахшон бояд дар саросари кишвар таъмин гардад. Дар ҳамин замина, имрӯзҳо тавассути оинаи нилгун ва матбуоти даврӣ гуфта мешавад, ки дар соҳаи таълим нағвиноҳи зиёд зуҳур мекунад ва ин ҳама барои босаводу маърифатнок кардани хонандагон, умуман аҳли ҷомеа нигаронида шудаанд.

Солҳои охир, дар барномаҳои муассисоти таълими оӣ ғайр аз кашф шудани усулҳои нави таълими, методҳои навин, самтҳои тозаи таълими, инноватсия ва озодандешӣ ҳаракат дорад, муносибати аҷела ба хонандагон дигар натиҷаи дилхоҳ намедад. Ҳар як шахс қобилият, шавқ, таъриба ва сатҳи дарку фаҳмиши хоси худро дорад. Аз ин рӯ, таълими индивидуалӣ ба омӯзиш ва тарбия дар асоси ҳислатҳои шахсӣ ва имкониятҳои инфиродии хонандагон равона карда мешавад.

Пеш аз он ки дар бораи мафҳум ва моҳияти таълими инфиродӣ маълумот пайдо намоем, зарур аст, ки аввал ҳади таълими индивидуалиро ҳуб сарфаҳм равам. Каллимаи «индивидуалӣ» аз вожаи лотинии «individualis» гирифта шуда, маънояш «шахсӣ, ҷудогона, фардӣ» мебошад.

Таълими индивидуалӣ — ин низомии таълимист, ки дар он тамоми равандҳои омӯзиш, тарбия ва рушди хонанда ё донишҷӯ бо назардошти хусусиятҳои шахсӣ, қобилият, шавқу завқ, суръати дарк ва сатҳи дониш ба роҳ монда мешаванд. Ба ибораи дигар, таълими индивидуалӣ чунин усули таълим мебошад, ки ба хусусиятҳои равонӣ ва эҷонии ҳар як шахс таъа карда, имкони пешрафти шахсӣ ва мустақилонаи донишҷӯёро таъмин менамояд. Гузашта аз ин, масъулият ва ғайолияти мустақилонаи хонандаро зиёд мекунад.

Пойдевори асосҳои назариявии таълими индивидуалиро дар таълим олимони ва педагогҳои маъруф гузоштаанд. Аз ҷумла Я.А. Коменский дар нигоштаҳои худ пешниҳод менамояд, ки таълим бояд «ба табиати хонанда мувофиқ» бошад. Яъне, донишҷӯ минбаъд худ ҳуқуқи интихоби ягон соҳаро дорад. Вай аз рӯйи завқу шавқ ва иштиёқи табииву ботинии худ ягон соҳаи таълимиро пеш мегирад.

Дар ҳамин замина педагоги машҳур К.Д. Ушинский зарурати ба эътибор гирифтани хусусиятҳои равонӣ ва эҷонии кӯдакор таъкид мекунад. Вай ба ҳамин маъни ибзор мебарорад, ки таълими табиӣ, яъне омӯзиши илме, ки аз рӯйи завқу шавқ ба роҳ монда шудааст, албатта самаранок нест меахад.

Ҳаминро ҳам бояд гуфт, ки педагоги машҳури рус Л.С. Виготский мафҳуми «минтақаи рушди наздик» (зонаи бияжашегорои развятия)-ро пешниҳод намуд, ки асоси педагогикаи фардӣ махсуб мешавад.

Ин гуна ғояҳои пешниҳодкардаи олимон соҳаи боси гардид, ки имрӯзҳо ба маъсалаи таълими инфиродӣ ҳусни тавачҷуҳ афзоида.

Бо мақсади дуруст ба роҳ мондани таълими индивидуалӣ бояд ҳадаф ва вазифаҳои он низ дурусту беҳато интихоб шавад. Таъмини рушди ҳамаҷонибаи шахсият бо назардошти имконият ва қобилияти инфиродӣ, инчунин баланси бардоштани сатҳи малакаҳои ҳудумӯзӣ ба роҳ монда мешавад. Аз ин ҷост, ки ин намуи таълим вазифаҳои зиёд, аз ҷумла омӯхтани хусусиятҳои равонӣ ва эҷонии ҳар як хонанда, танзими суръат ва мундариҷаи таълим мутубиқи қобилият, ғайол гардондани донишҷӯён дар раванҳои ҳудумӯзӣ ва эҷодӣ, дастгирии хонандагонии қобилиятнок ва онҳоро, ки ба кумаки низ ёдоранд, ба вучуд овардани муҳити мусоиди таълими барои ҳамагонро дар назар мебарорад.

Бояд қайд намуд, ки таълими фардӣ дар

шаклҳои зерин амалӣ хоҳад шуд:

1. Таълими инфиродӣ (як ба як). Омӯзгор бо як хонанда ба таври алоҳида кор мекунад. Масалан, дарсҳои иловагӣ, машқҳои хонагӣ, тайёри ба олимпиада.

2. Таълими дифференсиалӣ (гу-рӯхӣ). Хонандагон мувофиқи қобилият, шавқ ва сатҳи дониш ба гуруҳҳо тақсим мешаванд, вале ҳар як гуруҳ барномаи мутубиқори барои худ дорад.

3. Таълими фардӣ дар синфҳои умумӣ. Ин шакли таълими инфиродӣ аз дарсҳои умумӣ, вале бо супоришҳои гуногун — ба як нафар осонтар, ба дигаре мураккабтар иборат мебошад. Аммо дар ин гуна ҳолатҳо омӯзгор барномаи ягона дорад, вале роҳҳои иҷро ва арзёбиро мутубиқ месозад.

4. Таълими онлайн ва фосилавӣ (индивидуалӣ бо технология). Бо истифода аз платформаҳои рақамӣ (масалан, Coursera, Ziyonet, Khan Academy) ҳар як донишҷӯ дар вақти барои худ мувофиқ метавонад бо суръати дилхоҳ маводи таълимиро омӯзад.

Худ аз худ саволе ба миён меояд, ки ин намуи таълим чӣ афзалият дорад? Дар таълими инфиродӣ агар омӯзгор шахсияти ҳар як хонандаро мавриди тавачҷуҳ қарор диҳад, дар онҳо рушди фикри мустақил ва эҷодӣ, анғезаи баланди омӯзишӣ пайдо мешавад ва ин барои дастгирии донишомӯзони дорои қобилияти махсус, баланд шудани сифати таълим ва натиҷагирии шахсӣ мусоидат менамояд.

Дар ин замина, дар ин намуи таълим баробари афзалиятҳо, мушкилиҳо ҳам вучуд дорад. Яъне омӯзгор дар вақти таълими индивидуалӣ бояд дар ёд дошта бошад, ки он вақт ва захираҳои зиёд талаб мекунад, ниёз ба омӯзгорони дорои маҳорати баланд дорад, дар мактабҳои серхонанда татбиқи он душвор мегардад, маводи таълими бояд гуногун ва рангоранг бошад, зарурати истифодаи технологияҳои мусоирро барои идоракунии раванд талаб мекунад.

Бояд гуфт, ки роҳҳои татбиқи муассири таълими индивидуалӣ аз таҳияи нақшаи инфиродии таълим (Individual Learning Plan) бароӣ ҳар хонанда, истифодаи текстҳо ва таҳсиҳои психологӣ барои муайян кардани қобилияти онҳо, татбиқи технологияҳои иттилоотӣ барои пайгирии пешрафти ҳар шахс, мусоидат ба ҳудумӯзӣ ва худбаҳодидӣ, омӯзиши омӯзгорон дар самти методикаи таълими фардӣ, ҳамкорӣ бо волидон ва мутаҳассисони равоншинос иборат мебошад.

Таълими индивидуалӣ дар сиёсати таълимии Ўзбекистон тибқи «Стратегияи миллии рушди таълим ва илм дар Ўзбекистон то соли 2030» яке аз самтҳои маҳақӣ ба калидӣ ба шумор меравад. Ҳадаф аз он таҳмики имкониятҳои шахсӣ ва рушди қобилиятҳои эҷонӣ ва эҷодии насли ҷавон мебошад. Бинобар ин, бо ин мақсад дар мактабҳо барномаҳои махсус барои хонандагонии босиёзод ва инчунин дастгирии шахсоне, ки ба кумаки иловагӣ ниёз доранд, амалӣ мегардад.

Таълими индивидуалӣ роҳи самарабахши баланд бардоштани сифати таълим ва рушди шахсият мебошад. Он имкон медиҳад, ки ҳар як донишҷӯ мутубиқи қобилияти табиии худ рушд намоад. Омӯзгор дар ин раванд на танҳо манбаи дониш, балки роҳнамо, мушовир ва ҳамсафари илмии хонанда мешавад.

Дар ин замина метавон гуфт, ки ҳар як шахс ҷаҳонеро дар худ дорад ва роҳи кушодаи ҳамин ҷаҳонро маҳз омӯзгор бояд дарёбад.

Адҳам БОЙМУРОДОВ, дотсенти кафедраи технологияҳои ахбор ва эҷонии сунъии ДДОЧ.

ТАБИАТРО ДҶҶСТ ДОРЕМ

Табиат сарчашмаи ҳаёт ва зебоии олам аст. Он ба инсон об, ҳаво, ғизо ва оромӣ мебахшад. Аммо солҳои охир бар асари муносибати нодурусти инсон муҳити зист рӯ ба харобӣ овардааст: буридани дарахтон, ифлосшавии ҳаво ва об, кам шудани ҳайвонот ва гулу ғиёҳҳо — ҳамаи ин боиси харобашавии муҳити зист мегардад.

Экология илмest, ки муносибати байни инсон ва муҳити атрофро меомӯзад. Он талқин менамояд, ки табиатро дӯст дорем, онро аз зарар ҳифз кунем ва бо он ҳамзистӣ намоем. Ҳар як шахс метавонад дар ин кор

саҳм гузорад: дарахт шинонад, партовҳоро ба ҷойи махсус андозад, об ва нерӯро сарфа кунад, ҳайвонот ва набототро муҳофизат намоад...

Ҳифзи табиат — ҳифзи ҳаёти мост. Агар мо имрӯз табиатро ҳифз накунем, фардо худ аз олуида шудани он зарар мебинем. Пас, биёед, табиатро дӯст дорем, онро пок нигоҳ дорем ва роҳи фароҳ ба ояндаи сабз бунёд намоем.

Марҷона ТОШМИРЗОЕВА, донишҷӯи соли аввали Донишгоҳи давлатии Тирмиз.

ҲУНАРМАНДЕ, КИ АЗ ҶҶҶБ ЗЕБОӢ МЕОФАРАД

Вақте бори аввал барои суҳбат бо соҳибкор Анварҷон Амонов ба коргоҳи ӯ рафтам, ҳамроҳи ҳамсараш Умеда дар компютер нақшаи кору вазифаҳои ояндаро таҳия мекарданд. Аз ин рӯ, тавонистам бо Анварҷон суҳбат кунам. Рӯзи дигар боз бо ҳамин мақсад ба коргоҳ рафтам. Ин бор низ соҳибкор саргарми кор буд. Нахостам дубора қафо гардам ва ба ҳамин хотир чун мизоч дар навбат истодам. Ӯ чанд доната тахтаи «ДСП»-ро бо андозаи аҷела бурид ва бо дастҳои дигар онҳоро барои насби халқӣ сӯроҳ карду ба фармоишгари супурд. Вақте навбатам расид, мақсади худро гуфтам ва тавонистам ба чанд саволи худ ҷавоб гирам.

Анварҷон зимни суҳбат нақл кард, ки пас аз хатми синфи IX бо мақсади тақмили дониш ва ҷомай амали пӯшонидани орузи корманди харбӣ шудан, ҳуҷҷатҳои худро ба литсейи харбии шаҳри Фарғона супурд. Лекин бо сабаби бемории ҷурра (грижа)-и сутунмӯҳра натавонист тахсилро дар литсей ба анҷом расонад. Пас аз якҷуним соли таҳсил ба зодгоҳ баргашт. Аз байн ҷанде гузашта, ӯро ҷарроҳӣ кардаанд ва сихати худро мустаҳкам намудааст.

– Вақте дар синфи VI меҳондам, дар назди устои ҷӯбкор Холмирзо Мусоев асрори ин ҳунарооришӣ ашён ҷурби ва истифодаи онҳоро омӯхта будам, – иброз дошт А.Амонов. – Баъди қомилан сихат гардидан, мустақилона кори устоиро сар кардам. Бо таҳизоте, ки дар даст дошам, хонаҳоро пардозу оро меодам. Дар назди устоёни ҷӯбкор Самеъҷон, Тўхтамурод ва Музаффар низ маҳорату таърибаи худро тақлим додам.

Анварҷон дар оғоз барои мардуми деҳа шифтҳои нақшин ва мебели девории ҷевоншакл бунёд кард. Дар ибтидо баъзе корҳои мушкилро бо дастгоҳҳои дуредгари дигар устоён иҷро менамуд. Дертар бо маслиҳати

устои ҷӯбкор Ғафурҷон Ёулдошев ӯ аз бонк кредит гирифта, таъҷизоти заруриро харид. Аз маҳаллаи Майдон ба маҳаллаи Қалъаи Поён кўчид. Бо аҳли хонавода дар он ҷо манзилу макон ва ҳам коргоҳи ҷӯбкорӣ сохта, ғайолияти соҳибкориро ба роҳ монд. Дар да-тунмӯҳра натавонист тахсилро дар литсей ба анҷом расонад. Пас аз якҷуним соли таҳсил ба зодгоҳ баргашт. Аз байн ҷанде гузашта, ӯро ҷарроҳӣ кардаанд ва сихати худро мустаҳкам намудааст.

Аз байн ҷанде гузашта, кори Анварҷон пешрав шуд ва дастгоҳи асбобҳои замонавӣ харид, онҳоро ба кор андохту доираи ғайолияти худро васеатар намуд.

Ҳоло ӯ дар ин коргоҳ навъҳои гуногуни ҷевон барои хона, ошхона, либосовезак, дару тирезаҳо, хонтахта, зинапояхҳои хушсифат истеҳсол менамояд. Илова бар ин, фармоишҳои ҷудогонаи мардумро иҷро мекунад. Соқинони деҳаи Варзик, инчунин, мардуми дигар шаҳру ноҳияҳои вилояти Намангон, Фарғона ва ҳатто Тошканд харидорони асосии маҳсулоти коргоҳи ӯ мебошанд.

Анварҷон дар идомаи суҳбат таъкид кард, ки аллакай ба берун аз мамлакат низ маҳсулот содир мекунад. Ҷанде пеш ҳуди ӯ ба шаҳри Исфараи Тоҷикистон раф-

10 ноябр – рӯзи таваллуди устод Ҷонибек Қувноқ

...ҶОНИ ОДАМ БУД

Сад дареғо, монд аз задан ногоҳ, Он диле, ки қурбони одам буд. Рафт агар аз ҷашм, монд дар дилҳо, Ҷонибеке, ки ҷони одам буд...

Муҳаммади Шодӣ.

Гӯё дирӯз буд. Ҷонибек дар халқии дӯстонаш, ҳамкасбонаш — аҳли адаби тоҷик нишаста, шеър мехонду ғайаҳманд буд, ки ӯро бори дигар суҳбати дӯстонаш насиб гаштааст. Шукр меғуфт, ки чунин устодони мушфику дӯстони меҳрубон дорад. Ғаҳи шодиву тараб зери навои сурудҳои тоҷикӣ «дастафшону покӯбон меарасид», гоҳи танҳоиву маҳзунӣ ба Хоҷа Ҳофизу Шайх Саъдӣ, Бедилу Соиб рӯ меовард.

Ӯ на танҳо ашъори саропо панд, тараннуми дӯстию бародарӣ, меҳр ба зиндагӣ, балки дар дили дӯстон меҳре бузург гузошт, ки тасвири он бо суҳан мушкил аст. Одамон ёди некашро дар дил доранд, ҳар гоҳе варо ба хотир оваранд, сар меҷунбонанду афсӯс меҳунанд: «Гӯё дирӯз буд».

Нахустин шеърӣ ӯ солҳои донишҷӯиаш дар факултети таъриху филологияи Донишгоҳи омӯзгории Ленинобод (Ҳуҷанди имрӯза) дар рӯзномаи «Ҳақиқати Ленинобод» ҷоп гардида буд. Барои Ҷонибек пешаи шоирӣ на ҳавову ҳавас, балки қисмат ва сарнавишт буд. Тамоми навиштаҳои ӯ дар маҷмӯаҳои «Қарз», «Арзи дил», «Ифтихор», «Розҳо», «Зангӯла» ба тоҷикӣ, «Юрак тўлқинлари» ба ўзбекӣ аз ҷоп баромад. Дар нашриётҳои Тоҷикистон ду китоби нав шумили ашъори баргузидаи Ҷонибек Қувноқ зери таҳрири устодони суҳан Саидлаи Маъмур ва Лоик Шерали («Саховат», Душанбе, нашриёти «Адиб», соли 1998) ва Гурез Сафар («Ҷароғи суҳан», Душанбе, нашриёти «Адиб», соли 2010) ба таъб расидааст.

Баргузидаи ашъори бо забони тоҷикӣ ва ўзбекӣ тайи солҳои гуногун интишорнаму-даш ҷор-панҷ сол муқаддам ба ибтикорӣ шогирдону дӯстонаш дар шакли китоби алоҳида бо номи «Ширу шакар» ба таъб расидааст.

Бино ба андешаи Ҷонибек, кас дар ҷодаи шоирӣ бояд таъби равону дили ғамхор дошта, шарикӣ дарду ғами мардум бошад. Аз ин рӯ, аз ҳар сатри шеърӣ ӯ бӯйи ҷигари сўхта ва қалби қабоб меояд:

Суҳан гуфтам ғаҳ аз неку ғаҳ аз бад, Гузаштам гоҳ аз садду ғаҳ аз ҳад. Суҳанҳои ман аз зангӯлаи дил – Садои адлу инсофу муҳаббат.

Ҷонибек деҳқонзодаву фарзанди кўхис-тон буд ва овони хурдсолӣ мушкilotи шебу фарозро дарк карда буд. Гоҳ барои аз ғаму андўҳи гарон гурехтан ҳаёлан орузҳои баҷагӣ мекард. Баҷагиву деҳа дарди ӯро даво мебахшид.

Васфи манзараҳои дилғиреби зодгоҳаш — Фориш, сафари чашмаву рӯди кўҳӣ ҳама вақт вирди забони ӯ буд:

Ман – Форишӣ, дар мағзи кўҳ, Кўю дари аҷдоди ман. Аз чашмаву кўҳи баланд, Ҷор унсори бунёди ман...

Охири қори шобҳои шоири шодравон Ҷонибек Қувноқ ба тоҷикӣ баргардонидани достони безаволи Мир Алишери Навоӣ «Лайлӣ ва Маҷнун» буд. Як порои он дар моҳвораи «Садои Шарк», баъди ғавташ, ҷоп шуд (1991, рақами 1).

Дӯст ва бародари Ҷонибек Қувноқ, адаби Тоҷикистон Давлати Даврон дар китоби хотироти худ чунин навиштааст: «Ҷонибек ҷавон рафта бошад ҳам, дар дили дида ва ҳаёли хешу ақрабо, дӯстону ҳамкасбон бо ҳамон ҷавонӣ зебӣ зиндагии хешро идома ме-дихад...».

Ёдномаи хешро бо поре аз шеърӣ «Ба ёди устод Ҷонибек»-и Абдулло Субҳон ба поён мерасонам:

...Рафтию монд зи ту ҳасратҳо, Рафтию монд зи ту осоре. Кош, борат расиди то манзил, Зинда, эй кош, бидидам боре...

Собир ЭРҒАШЕВ, омӯзгори собикадор аз ноҳияи Фориш.

Дар маркази маҳаллаи Деҳқонободи ноҳияи Ургут китобхонаи оммавии аз ҷониби мураббӣи хизматнишондодаи Ҷумҳурии Ўзбекистон, директори Агентии ахбори миллий (ЎЗА), нависанда, шоир ва журналист Абдусайд Кўчимов бунёд гардида, ба истифодабарӣ супурда шуд .

КИТОБХОНАИ АДИБ

Дар маросими ифтитоҳи мутантани қасри хушсохту замонавии фарҳангӣ ҷонишини ҳокими вилоят Хусан Тўхтаев, ректори Донишгоҳи давлатии Самарқанд, сенатор Рустам Холмуродов, сармуҳаррири рӯзномаи «Халқ сўзи» Ўтқур Раҳмат, доктори фанҳои педагогӣ, профессор Қозокбой Юлдошев ва дигарон таъкид намуданд, ки китобхона барои соҳиби илму маърифат шудани мардуми деҳот, хосатан насли наврас аҳамияти бузург дорад.

– Абдусайд Кўчимов на танҳо журналист ва адаби соҳибхитирон аст, балки шахси хайрхоху нексиришт, маърифатпарвар низ ҳаст, – гуфт ҷонишини раиси Иттифоқи нависандагон Ҷумҳурии Ўзбекистон Минҳ-очиддин Ҳоҷиматов. – Дар зодгоҳаш таъсис додани китобхонаи оммавий далели раднопазирӣ ни гуфтаҳост.

– Дар ноҳияи Ургут шоирону нависандагонӣ машҳур чун Барот Бойқобил, Асад Дилмуродов, Абдусайд Кўчимов, Қарим Бахриев, Мама-тқул Ҳазратқулов, Абдуллай Кўтиб-дин, Дилором Исмоилова ва даҳҳо нафар дигар таваллуд шуда, дар пешрафти адабиётӣ муосир саҳми арзанда гузоштаанд ва меғуздоранд, – гуфт роҳбари шўъбаи вилоятии Иттифоқи нависандагонӣ ҷумҳурий Тошпўлод Тўғалов.

– Бовар дорем, ки мардуми маҳаллаи Деҳқонобод ва умуман ноҳияи Ургут аз ин китобхонаи оммавий баҳраманд мешаванд.

Воқеан, Абдусайд Кўчимов инсонӣ хоксор, дилёбу дарёдил ва байналмилалӣ ҳақиқӣ аст. Мо бо ӯ ошноӣ дорем. Ҳар гоҳе вохўрем, албатта доир ба матбуоти даврӣ, хосатан рӯзномаи «Овози тоҷик» низ мубодилаи афкор мекунем.

Умед дорем, ки шахсонӣ тadbир-кору сарватманд аз устод Абдусайд Кўчимов ибрат гирифта, дар деҳот, гузару маҳаллаҳо барои бунёди чунин қасрҳои маърифат саҳм мегиранд.

Зохир ҲАСАНЗОДА, хабарнигори «Овози тоҷик» дар вилояти Самарқанд.

Ш.МИРЗОЕВ, деҳаи Варзика ноҳияи Ҷустии вилояти Намангон.